

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Ι.Ν.ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ & ΑΓ.ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σεπτέμβριος 2018
Έτος 7^ο - Τεύχος 80

Διεύθυνση:
Κοιμ. Θεοτόκου 11
14565 Άγ.Στέφανος
Τηλέφωνο:
210 8141919

Διαδίκτυο:
www.agios-stefanos.gr
email:
graminast@gmail.com

Περιεχόμενα

- A) 'Η Έκκλησία - Σῶμα Χριστοῦ (Α' μέρος)
- B) Λειτουργική ὀρολογία (Ζ' μέρος)
- Γ) Ἑρμηνεία τοῦ Συμβόλου τῆς πίστεως (ΚΒ' μέρος)
- Δ) Προφ. Ζαχαρίας
- Ε) Ἀκολουθίες μηνός

Ἀνακοινώσεις

Τὰ Ἐνοριακά μας Παρεκκλήσια θὰ εἶναι ἀνοικτὰ ἐκτός ἀπροόπτου ὡς ἑξῆς:

Ἄγ. Ἀναγνώρων:

κάθε Δευτέρα
7.30-10.30 π.μ.

Ἄγ. Παρασκευῆς:

κάθε Παρασκευή
7.30-10.30 π.μ.

Ἄγ. Βαρβάρας:

κάθε Σάββατο
11-12 π.μ.

Ἄγ. Τριάδος:

κάθε Κυριακή
11-12 π.μ.

Ἄγ. Δημητρίου:

κάθε Κυριακή
7-10 π.μ.

Τὸ περιοδικὸ ἐκδίδεται κατόπιν ἐνισχύσεως εὐσεβοῦς ἐνορίτου μας, τὸν ὁποῖο εὐχαριστοῦμε!

Ἐπιμέλεια-Σύνταξη

πρωτοπρ.
Χρ. Θ. Θεοδώρου
& Ἡλ.Σ.

A) Γνωριμία με τὴν Ἁγία Γραφή

«Μετὰ ἀπὸ τὴν ἀνάγνωση τῶν Γραφῶν, νὰ ἀναγινώσκεις καὶ τοὺς θεῖους Πατέρες πού εἶναι ἑρμηνευτές τῶν Γραφῶν...διότι οἱ Πατέρες, ἀναπτύσσοντας τὰ κρυμμένα νοήματα τῶν Γραφῶν φωτίζουν τὸ νοῦ καὶ κάνουν νὰ γνωρίζεις ἐκεῖνα πού πρὶν δὲν γνώριζες».

(Ἄγ.Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, Συμβουλευτικὸν Ἐγχειρίδιον, σελ.227)

'Η Έκκλησία - Σῶμα Χριστοῦ (Α' μέρος)

1) Ἡ Ἐκκλησία ἰδρύθηκε ὅταν δημιουργήθηκαν οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄνθρωποι. Μετὰ ἀπὸ τὴν πτώση - ἀπομάκρυνση τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν Θεό, διατηρεῖται καὶ ἐκδηλώνεται μόνο με τοὺς προφῆτες καὶ τοὺς δικαίους τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ὅταν ὁ Χριστὸς ἔρχεται στὸν κόσμο, με τὴν ἐ-

νανθρώπηση Του, κάνει τὴν ἐκκλησία σῶμα Του καὶ ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς γίνεται ἡ κεφαλή της. Ἔτσι ἀναφέρεται καὶ στὴν Καινὴ Διαθήκη: α) Ὁ Θεὸς «τά σύμπαντα τά υπέταξε στήν ἐξουσία Του καὶ αὐτὸν τὸν ἴδιο τὸν Χριστό τὸν ἔδωσε στήν ἐκκλησία ὡς κεφαλή. Ἡ ἐκκλησία εἶναι τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ.» (Ἐφ. α' 22-23), β) «Ἐχοντας τὴν ἀληθινὴ πίστη καὶ τὴν ἀγάπη, ἄς φτάσουμε σέ ὅλα μας αὐτὸν πού εἶναι ἡ κεφαλή, δηλαδή τὸν Χριστό. Αὐτὸς συναρμολογεῖ καὶ συνδέει με ἀρθρώσεις, ὀλόκληρο τὸ σῶμα. Καὶ κάθε μέλος, κατὰ τὸ μέτρο τοῦ χαρίσματος πού τοῦ χορηγήθηκε, συμβάλλει στήν αὔξηση του σώματος καὶ στήν οἰκοδόμησή του με ἀγάπη» (Ἐφ. δ' 15-16), γ) «Ὁ ἄνδρας εἶναι ἡ κεφαλή τῆς γυναίκας, ὅπως καὶ ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ κεφαλή τῆς ἐκκλησίας. Ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ σωτήρας τοῦ σώματος του, τῆς ἐκκλησίας.» (Ἐφ. ε' 23, βλ. καὶ Κολ. α' 18).

2) Ἡ Ἁγία Γραφή - ὅπως ἐξ' ἄλλου καὶ οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας - δέν μᾶς δίνει κάποιον ὄρισμό τῆς Ἐκκλησίας, παρά μόνον ὅτι εἶναι «Σῶμα Χριστοῦ». Καὶ αὐτὸ βέβαια, πρέπει νὰ τὸ θεωρήσουμε φυσικό. Ὅπως δέν μπορούμε νὰ δώσουμε ὄρισμό στὸν Θεάνθρωπο Ἰησοῦ Χριστό, ἔτσι δέν μπορούμε νὰ δώσουμε ὄρισμό καὶ στήν Ἐκκλησία, ἡ ὁποία εἶναι τὸ Σῶμα καὶ Αὐτὸς εἶναι ἡ κεφαλή της.

3) Μποροῦμε ὅμως, νὰ μιλήσουμε γιὰ τίς ιδιότητες της. Εἶναι αὐτές πού ἀναφέρονται στό Σύμβολο τῆς Πίστεως. Αὐτὸ μᾶς λέει πῶς ἡ ἐκκλησία εἶναι «μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολική». Θὰ ποῦμε δυὸ λόγια γιὰ κάθε μία ἀπὸ τίς ιδιότητες αὐτές. α) Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ΜΙΑ. Αὐτὸ σημαίνει πῶς δέν μπορεῖ νὰ ὑπάρχει δευτέρη ἢ περισσότερες ἐκκλησίες. Καὶ εἶναι μία διότι ἕνας εἶναι ὁ Χριστὸς, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ κεφαλή της. Καὶ δέν μπορεῖ ὁ Χριστὸς νὰ ἔχει περισσότερα σώματα οὔτε νὰ πολλαπλασιαστεῖ ὁ Χριστὸς, γιὰ νὰ ὑπάρχουν περισσότερες ἐκκλησίες. Ἐπίσης, Μία Ἐκκλησία σημαίνει καὶ τὴν ἐνότητα των μελῶν μεταξύ τους καὶ με τὸν Χριστό. β) Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ΑΓΙΑ. Γιὰ νὰ μὴν ὑπάρχει παρεξήγηση, αὐτὸ δέν σημαίνει ὅτι τὰ μέλη της εἶναι ὅλα ἅγια καὶ μάλιστα στὸν ἴδιο βαθμὸ ὅλα, ἀλλὰ ὅτι ἡ κεφαλή της, ὁ Χριστὸς εἶναι Ἅγιος. Καὶ ἡ Ἐκκλησία ἀγιάζει τοὺς πιστοὺς με τὰ Μυστήριά της.

B) Γνωριμία με τὴν Λειτουργικὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας

Λειτουργικὴ ὀρολογία [κατ' ἀλφάβητον λειτουργικὸ λεξικὸ] (Ζ' μέρος)

A

Ἀνάξιος.

Μέ τὴν κραυγὴ «Ἀνάξιος» ἀποδοκιμάζει ὁ λαὸς τοῦ Κυρίου τὴν ἐκλογὴ ἢ ἐγκατάσταση τῶν Κληρικῶν (κυρίως Ἐπισκόπων). Ἡ αὐθόρμητη αὐτὴ ἐκφραση τοῦ φρονήματος τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ εἶναι ὅ,τι ἀπέμεινε ἀπὸ τὸ δικαίωμα του νὰ συμμετέχει οὐσιαστικά στὴν ἐκλογὴ τῶν κληρικῶν καὶ ἰδιαίτερα τῶν ἐπισκόπων τῆς Ἐκκλησίας. Στὴν περίπτωση πού θὰ ἀκουστεῖ τὸ «Ἀνάξιος», σύμφωνα μέ τὴν παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας, πρέπει πρῶτα νὰ ἐξετασθεῖ τὸ ἠθικὸ ποιὸν ἐκείνων πού ἀποδοκιμάζουν τὴν ἐκλογὴ. Καὶ ἐάν εἶναι ἀδιάβλητοι, τότε ἡ Σύνοδος πρέπει ν' ἀναβάλλει τὴ χειροτονία γιὰ τρεῖς μῆνες καὶ νὰ ἐξετάσει τίς κατηγορίες κατὰ τοῦ ὑποψηφίου. Χωρὶς νὰ γίνῃ αὐτὴ ἡ ἐξέταση, ἡ χειροτονία ἀπαγορεύεται. Ἐάν οἱ κατηγορίες, ἀπὸ τὴν ἐξέταση ἀποδειχθοῦν ἀληθινές, τότε ἡ χειροτονία ματαιώνεται. Ἐάν δὲν γίνῃ αὐτὴ ἡ διαδικασία τῆς ἐξετάσεως καὶ πραγματοποιηθεῖ ἡ χειροτονία, τότε ἐπιβάλλεται καθάρση καὶ στὸν Ἐπίσκοπο πού χειροτόνησε καὶ σ' αὐτόν πού χειροτονήθηκε.

Ἀναστασιματάριο(ν)

Εἶναι τὸ μουσικὸ Ἐκκλησιαστικὸ βιβλίον, τὸ ὁποῖο περιέχει ὕμνους ἀναστάσιμους πού προέρχονται ἀπὸ τὴν Ὀκτάηχο. Μελοποιοὶ Ἀναστασιματάρων ὑπῆρξαν πολλοὶ (Ἰωάννης Γλυκὺς, Πέτρος ὁ Πελοποννήσιος

κ.λ.π.) καὶ τὸ καθένα φέρει συνήθως τὸ ὄνομα τοῦ μελοποιού του (π.χ. Ἀναστασιματάριον Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου).

Ἀναστάσιμο.

Ἔτσι λέγεται κάθε τι πού ἔχει σχέση μέ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου ἢ ἀναφέρεται σ' αὐτήν. Καὶ στὸν Ὀρθόδοξο λειτουργικὸ καὶ μὴ βίο δὲν εἶναι λίγα ἐκεῖνα πού ἀναφέρονται στὸ μεγάλο αὐτὸ γεγονός, ὅταν μάλιστα ληφθεῖ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας λέγεται καὶ εἶναι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀναστάσεως.

Ἔτσι, ἀναστάσιμα μπορούμε νὰ διακρίνουμε: 1) Ἀναστάσιμες ἡμέρες. Δηλαδή ὅλες οἱ Κυριακές καὶ ἡ περίοδος τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ξεχωρίζουν γιὰ τὸν χαρμόσυνο χαρακτήρα τους, τὸ χρῶμα τῶν ἀμφίων, τοὺς ἀναστάσιμους ὕμνους, τὴν ἀπαγόρευση τῆς νηστείας καὶ τῆς γοιυκλισίας. 2) Ἀναστάσιμα τροπάρια ὅλων τῶν εἰδῶν, ὅπως: Στιχηρά, Ἀπόστιχα, Εὐλογητάρια, Δοξαστικά ἢ Ἐωθινά, Ἀναστάσιμοι κανόνες, ὕμνοι τῆς περιόδου τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ὅλα αὐτὰ ἔχουν ὡς περιεχόμενό τους τὴν κάθοδο τοῦ Κυρίου στὸν Ἄδη καὶ τὴν Ἀνάστασή Του καὶ φυσικὰ τὰ ἀπορρέοντα ἀπὸ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ ἀγαθὰ γιὰ τοὺς ἀνθρώπους. 3) Τὰ ΙΑ' ἀναστάσιμα ἑωθινὰ Εὐαγγέλια τοῦ ὀρθρου τῶν Κυριακῶν. Εἶναι 11 εὐαγγελικές περικοπές πού ἀναφέρονται στὴν Ἀνάσταση ἢ τίς ἐμφανίσεις τοῦ Κυρίου μετὰ τὴν Ἀνάσταση. 4) Θεματικά, τὰ 11 αὐτὰ ἑωθινὰ Εὐαγγέλια μέ τάση ἐπεξεργασίας τους, ἀκολουθοῦν τὰ 11 Ἀναστάσιμα Ἐξαποστειλάρια, πού συνέταξε ὁ Κωνσταντῖνος ὁ Πορφυρογέννητος.

5) Ἀκολουθοῦν τὰ 11 Ἐωθινὰ Ἀναστάσιμα Δοξαστικά, προσαρμοσμένα στὰ προηγούμενα, τὰ ὁποῖα συνέταξε ὁ Λέων ὁ Σοφός, πατέρας τοῦ προηγουμένου (Κωνσταντῖνου Πορφυρογέννητου). 6) Οἱ Ἀναστάσιμοι Κανόνες τῶν ὀκτῶ ἡχῶν τῶν Κυριακῶν, πού εἶναι ἔργα τοῦ Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ. 7) Ὑπάρχουν καὶ Κανόνες τοῦ Ὄρθρου τῶν Κυριακῶν πού χαρακτηρίζονται ὡς Σταυροαναστάσιμοι διότι θεματικῶς συνδυάζουν τὴ Σταύρωση καὶ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου.

Ἀνατολικά.

Ἔτσι ὀνομάζονται 64 τροπάρια ἀναστάσιμα τῶν ὀκτῶ ἡχῶν τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ὀκτῶ γιὰ τὸν κάθε ἡχο καὶ ψάλλονται ὡς στιχηρά του Ἐσπερινοῦ καὶ τῶν Αἰνῶν τῆς Κυριακῆς. Τὰ Ἀνατολικά ἀποδίδονται στὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Δαμασκηνό. Δὲν εἶναι γνωστὸ ἀπὸ πού προέρχεται ἡ ὀνομασία «Ἀνατολικά» καὶ ὑπάρχουν πολλές ἐκδοχές γι' αὐτό, ὅπως: 1) Ἀπὸ τὸν ποιητὴ τους (Ἀνατόλιος Κπόλεως ἢ Ἀνατόλιος ὁ Στουδίτης ἢ Ἀνατόλιος ὁ Λαοδικεῖας). 2) Ἀπὸ τὸν τόπο προελεύσεώς τους (Ἀνατολή, ἴσως ἡ Μονὴ τοῦ Ἁγ. Σάββα). 3) Ἀπὸ τὸν χρόνον πού ψάλλονται (στὸν ὀρθρον τὴν ὥρα τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου). 4) Ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, «Ἀνατολή» ἢ γιὰτὶ ἀναφέρονται στὴν ἀνατολὴ τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὸν Τάφο.

Γ) Πίστη και ζωή

Ἑρμηνεία τοῦ Συμβόλου τῆς πίστεως (ΚΒ')

θ) «Ὁμολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν»

Ὁ Χριστὸς παρήγγειλε στοὺς Μαθητᾶς Του «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντε τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν» (Ματθ. κη, 19-20). Ἐπομένως, καλοῦνται νὰ καταστήσουν τοὺς ἀνθρώπους Μαθητᾶς τοῦ Χριστοῦ μὲ τὸ νὰ τοὺς βαπτίζουν καὶ νὰ τοὺς διδάσκουν καὶ νὰ τηροῦν τὶς ἐντολές Του. Ἄρα χρειάζεται τὸ Βάπτισμα, ἀλλὰ καὶ ἡ ἄσκηση, ἡ ὁποία δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἡ προσπάθεια νὰ τηρήσουμε στὴν ζωὴ μᾶς τὶς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ. Μυστήρια χωρὶς τὴν ἄσκηση εἶναι, τρόπον τινά, μαγεία, καὶ ἄσκηση χωρὶς τὰ μυστήρια δὲν συνιστοῦν κοινωνία μὲ τὸν Χριστό.

Ὁ Χριστὸς εἶπε στὸν Νικόδημο: «ἐὰν μὴ τις γεννηθῆ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ» (Ἰω. γ', 5). Κατὰ τὴν ἑρμηνεία τοῦ ἁγίου Συμεῶν τοῦ νέου Θεολόγου ἀπαιτεῖται νὰ συνδεθεῖ τὸ Βάπτισμα τοῦ ὕδατος μὲ τὸ Βάπτισμα τοῦ Πνεύματος, πὺ εἶναι ἡ ἔλευση τῆς θείας Χάριτος μέσα στὴν καρδιά. Χαρακτηριστικὸ παράδειγμα ἀναφέρεται στὶς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων. Οἱ Χριστιανοὶ τῆς Σαμαρείας εἶχαν βαπτισθεῖ «εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ», ἀλλὰ δὲν εἶχαν τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. Τότε ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης πῆγαν στὴν Σαμάρεια καὶ «ἐπέτιθον τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐλάμβανον Πνεῦμα Ἅγιον» (Πράξ. η', 14-17). Ἡ ἐπίθεση τῶν χεριῶν συνδέεται σήμερα μὲ τὸ Ἅγιον Χρίσμα.

Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο τὸ Ἅγιο Βάπτισμα χορηγεῖ τὴν «ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν». Οἱ καρποὶ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος δὲν πρέπει νὰ θεωρηθοῦν δικανικά, σὰν μιὰ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὴν ἐνοχὴ τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος, ἀλλὰ θεραπευτικά. Δηλαδή, καθαρίζεται τὸ κατ εἰκόνα τοῦ ἀνθρώπου, φωτίζεται ὁ νοῦς καὶ ἐπανέρχεται στὴν κατὰ φύσιν ζωὴ. Μὲ αὐτὴν τὴν ἔννοια κάνουμε λόγο γιὰ τὴν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν. Ἄλλωστε, ἡ ἁμαρτία εἶναι ὁ σκοτασμὸς τοῦ νοῦς καὶ ἡ ζόφωση τοῦ κατ εἰκόνα.

Τὸ Ἅγιο Βάπτισμα, ὅπως ἐλέχθη, εἶναι εἰσαγωγικὸ μυστήριο, ἐπειδὴ εἰσάγει τὸν ἄνθρωπο στὴν Ἐκκλησία. Σκοπὸς τοῦ Βαπτίσματος εἶναι νὰ ὀδηγήσει τὸν ἄνθρωπο στὴν κοινωνία τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ. Ἐπομένως, ἡ θεία Εὐχαριστία εἶναι τὸ κέντρο ὅλων των μυστηρίων καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ πνευματικῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου. Χωρὶς θεία Κοινωνία δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ζήσει. Ἀλλὰ ἡ μετοχὴ στὴν θεία Κοινωνία εἶναι ἀνάλογη μὲ τὸν βαθμὸ τῆς καθάρσεως, τοῦ φωτισμοῦ καὶ τῆς θεώσεως τοῦ ἀνθρώπου.

Δ) Γνωριμία μὲ τοὺς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας

Προφήτης Ζαχαρίας (ὁ πατέρας τοῦ Τιμίου Προδρόμου)
5 Σεπτεμβρίου

Ὁ Προφήτης Ζαχαρίας ἦταν Ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ, τὴν περίοδο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Κάποια φορᾶ, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς τελέσεως τῶν ἱερατικῶν του καθηκόντων, τὴν ὥρα πὺ εἰσῆλθε στὸν Ναὸ γιὰ νὰ θυμιάσει, τὸν ἐπισκέφθηκε ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριὴλ καὶ τοῦ ἀνήγγειλε ὅτι ἡ σύζυγός του Ἐλισάβετ θὰ γεννήσει γιὸ καὶ τὸ ὄνομά του θὰ εἶναι Ἰωάννης. Ὁ Ζαχαρίας δυσπίστησε, ἐπειδὴ ἡ Ἐλισάβετ ἦταν στείρα καὶ γριά καὶ ὁ ἴδιος ἦταν προχωρημένης ἡλικίας καὶ γι' αὐτὸ ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριὴλ τοῦ εἶπε ὅτι θὰ μείνει ἄλαλος μέχρι νὰ γεννηθεῖ τὸ παιδί, ἐπειδὴ δὲν πίστευσε στὰ λόγια του, τὰ ὁποία θὰ ἐπαληθευθοῦν στὸν κατάλληλο καιρὸ.

Ὁ Προφήτης Ζαχαρίας καὶ ἡ σύζυγός του Ἐλισάβετ ἦσαν ἓνα εὐλογημένο ἀνδρόγυνο. Ἀγαποῦσαν πολὺ τὸν Θεὸ καὶ τὸν παρακαλοῦσαν καθημερινὰ νὰ τοὺς ἀξιώσει νὰ ἀποκτήσουν παιδί, ἐπειδὴ ἡ ἀτεκνία τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἐθεωρεῖτο ὄνειδος. Ὁ Θεὸς ἀπήντησε στὶς προσευχές τους, ἀλλὰ μετὰ ἀπὸ χρόνια, ὅταν εἶχαν πιά γεράσει καὶ ἀνθρωπίνως ἦταν ἀδύνατο νὰ τεκνοποιήσουν. Ὁ Προφήτης Ζαχαρίας δυσπίστησε στὰ λόγια τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ. Δηλαδή, ζητοῦσε νὰ κατανοήσει μὲ λογικὲς διεργασίες τὸ μυστήριο, τὸ ὁποῖο ὅμως γίνεται ἀποδεκτὸ μόνον μὲ τὴν πίστη.

Ὁ πειρασμὸς τῆς λογικῆς θέτει σὲ δοκιμασία, κάποιες φορές, ἀκόμα καὶ τὴν πίστη τῶν εὐλαβῶν καὶ ἐναρέτων. Ὁ Προφήτης Ζαχαρίας λόγω τῆς μεγάλης του πίστεως, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐσωτερικῆς του καθαρότητος, ἀξιώθηκε νὰ δῆ τὸν Ἀρχάγγελο Γαβριὴλ καὶ νὰ συνομιλήσει μαζί του. Παρ' ὅλα αὐτὰ ὅμως δυσπιστεῖ καὶ γι' αὐτὸ ὁ Ἀρχάγγελος, ὅπως τονίζει ὁ ἱερός Χρυσόστομος, ἀγανάκτησε καὶ τὸν τιμώρησε. Ἐπειδὴ, συνεχίζει ὁ Ἅγιος, «ὅταν ὁ Θεὸς ὁμιλεῖ δὲν πρέπει νὰ κινεῖ κανεὶς τοὺς λογισμοὺς του, οὔτε νὰ ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὴν ἀνάγκη τῆς φύσεως, ἢ ἀπὸ κανένα ἄλλο πράγμα, ἀλλὰ νὰ δέχεται τὶς ἀποφάσεις τοῦ Θεοῦ μὲ πίστη. Ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει τίποτε, πὺ νὰ εἶναι ἀνώτερο ἀπὸ τὴν δύναμη τῆς ἀποφάσεως τοῦ Θεοῦ». Καὶ στὴν συνέχεια ἐρωτᾶ: «Τί ποιεῖς, ἄνθρωπε; Ὁ Θεὸς ἐπαγγέλλεται καὶ ἐπὶ ἡλικίαν καταφεύγεις καὶ γῆρας προβάλλῃ; μὴ γὰρ ἰσχυρότερον τὸ γῆρας τῆς ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ; μὴ δυνατότερα ἢ φύσις τοῦ δημιουργοῦ τῆς φύσεως; ὁ λόγος αὐτοῦ τὸν οὐρανὸν ἔστησεν, ὁ λόγος αὐτοῦ τὴν κτίσιν παρήγαγεν, ὁ λόγος αὐτοῦ ἀγγέλους ἐποίησεν, καὶ σὺ περὶ γεννήσεως ἀμφιβάλλεις;». Καὶ συνεχίζει: «Γι' αὐτὸ καὶ τὸν τιμώρησε ὁ ἄγγελος χωρὶς νὰ ὑπολογίσει τὴν ἱερωσύνη του. Μᾶλλον γι' αὐτὸ κατὰ κύριον λόγο τιμωρήθηκε, ἐπειδὴ ὡς ἱερεὺς εἶχε μεγαλύτερη τιμὴ ἀπὸ τοὺς ἄλλους καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχει καὶ μεγαλύτερη πίστη».

Λέγεται ὅτι Θεὸς τιμωρεῖ μὲ τὴν ἔννοια ὅτι ἐπιτρέπει τὴν τιμωρία, ἐπειδὴ ὁ Θεὸς δὲν τιμωρεῖ κανέναν. Ὁ ἄνθρωπος αὐτοτιμωρεῖται καὶ αὐτοκολάζεται, ἐπειδὴ μὲ τὰ λόγια καὶ τὰ ἔργα του ἐκδιώκει τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ.

Ε) Πρόγραμμα Ἀκολουθιῶν Σεπτεμβρίου 2018

Ἐφημέριος	Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
π. Τριαντάφυλλος		<p>Στὴν προτροπὴ τοῦ ἱερέως «<i>Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν</i>» πρὶν ἀπὸ τὸ Σύμβολο τῆς πίστεως σὲ κάθε Θεία Λειτουργία, θὰ ἦταν σημαντικό νὰ ἀσπασζόμαστε εἰρηνικὰ ὁ ἓνας τὸν ἄλλο, φανερόντως ἀκριβῶς τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας.</p>			<p>Ἀπὸ τὴν Παρασκευὴ 21 Σεπτεμβρίου καὶ κάθε Παρασκευὴ στὶς 6.00 μ.μ. θὰ γίνεταί ἡ ἐβδομαδιαία ὁμιλία μὲ θέμα «<i>Ἐρμηνεία στὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως</i>» (Πιστεύω). Θὰ ἀκολουθεῖ ἡ ἀκολουθία τοῦ μ. Ἀποδείπνου.</p>		<p>1 Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου Θ.Λειτουργία 6^ο μ. Ἁγιασμός 7.00 π.μ. *** Ἐσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ.</p>
π. Ἀνδρέας	<p>2 ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ' Ματθαίου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p>	<p>Οἱ ἐφημέριοι τοῦ Ναοῦ διακονοῦν στὸ Κοιμητήριο κάθε Σάββατο 11-12 π.μ.</p>			<p>6 Θαῦμα Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p>	<p>ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΑΝΑΓΙΑΣ 8.30-01.00</p>	<p>8 Γεννέσιο Θεοτόκου *** Ἐσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ.</p>
π. Χρυσοβαλάντης	<p>9 ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ' Ματθαίου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p>	<p>Τὸ μυστήριον τῆς ἱ. ἐξομολογήσεως θὰ τελεσθεῖ στὶς στὶς 18/9 ἀπὸ τὶς 10.00 π.μ. & στὶς 25/9 ἀπὸ τὶς 5.30 μ.μ.</p>			<p>13 Μέγας Ἐσπερινὸς Τ.Σταυροῦ 6.00 μ.μ.</p>	<p>14 Ὑψωσις Τ.Σταυροῦ Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Χαιρετισμοὶ Τ.Σταυροῦ 6.00 μ.μ.</p>	<p>15 Ἐσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ.</p>
π. Τριαντάφυλλος	<p>16 ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὴν Ὑψωσὴ Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p>	<p>17 Ἁγ.Σοφίας καὶ τῶν τέκνων Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p>	<p>ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ ΤΗΝ ΑΓΙΟΓΡΑΦΗΣΗ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΜΑΣ</p>		<p>20 Ἁγ.Εὐσταθίου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p>		<p>22 Ἐσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ.</p>
π. Ἀνδρέας	<p>23 ΚΥΡΙΑΚΗ Α' Λουκᾶ Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p>	<p>24 Εἰκόνα Παναγίας Μυρτιδιώτισσας Παρεκκλήσιο Ἀγ.Ἀναργύρων Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p>		<p>26 Ἁγ.Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p>	<p>Ἡ ἐνορία μας τελεῖ καθημερινῶς πρωὶ καὶ βράδυ τὶς κάτωθι Ἀκολουθίες: (1) Πρωί: (ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἡμέρες ποὺ θὰ τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία) στὶς 8:30 π.μ., τὶς Ἀκολουθίες τῶν Ὁρῶν (δηλαδὴ Α', Γ' & ΣΤ' ὥρα). (2) Βράδυ: (ἐκτὸς Κυριακῆς) Θ' Ὁρα καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἐσπερινὸς (τὸν μῆνα Σεπτέμβριο στὶς 6 μ.μ.)</p>		<p>29 Ἐσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ.</p>
							<p>30 ΚΥΡΙΑΚΗ Β' Λουκᾶ Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p>